

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ
II студентської наукової конференції

26 квітня 2018 року

Харків 2018

ПРОБЛЕМА БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ

Однією з найбільш гострих проблем сучасного розвитку економіки країни є безробіття, яке набуває масового характеру і становить реальну загрозу для державного та суспільного благополуччя. Безробіття – це соціально-економічне явище, при якому частина соціально-економічного населення не може знайти роботу і заробіток.

Безробіття є макроекономічною проблемою, яку формують такі чинники, як структурні зрушення в економіці, зниження темпів економічного розвитку, співвідношення цін на фактори виробництва, сезонні коливання виробництва, недостатній скупний попит, інфляція, недосконале трудове законодавство, низький рівень професійної підготовки та перепідготовки, недостатній рівень програм зайнятості та демографічні процеси. А із розвитком технічного процесу, відносна потреба в робочій силі зменшується.

У 2017 році в українській економіці основними причинами безробіття були: звільнення за власним бажанням або за угодою сторін (34,5% усіх безробітних), макроекономічні причини (23,2%), відсутність працевлаштування після закінчення навчальних закладів (12,2%), сезонність робіт (10,1%), демобілізація з військової строкової служби (0,7%) та ін. Загальний рівень безробіття по країні становив 9,9% [1].

Проблема безробіття потребує значної уваги з боку держави, оскільки воно створює низку проблем, як в соціальному, так і в економічному плані. Внаслідок відсутності достатньої кількості робочих місць в Україні спостерігається перевищення пропозиції праці над попитом на неї (у 2017 році навантаження зареєстрованих безробітних становили 7 осіб на вільне робоче місце [1]), соціальна нестабільність, бідність у суспільстві, зростання злочинності, нераціональне використання суспільних ресурсів, збільшення кількості соціально незахищених верств населення. Безробіття становить загрозу національному розвитку та безпеці, бо може бути головною причиною дестабілізації серед працівників великих промислових та ключових підприємств у життєзабезпеченні країни.

Щодо упередження розвитку безробіття існує два абсолютно різні підходи - американський («жорсткий») і шведський («протекціоністський»). При американському підході відображається сутність ліберального ринку праці. Суспільство несе мінімальну відповідальність за особу, а допомога з безробіття сплачується не більше ніж півроку. Шведський підхід є найбільш сприятливим для України, бо віддає перевагу активним заходам. Цей підхід передбачає надання безробітним нових робочих місць. Виходячи з цього дієвими напрямками боротьби з безробіттям є: заходи щодо підвищення продуктивності праці, втручання держави в регулювання зайнятості шляхом підвищення купівельної спроможності, постійне вдосконалення соціально-трудових відносин і колективних переговорів, активна регіональна політика.

Отже, проблема безробіття потребує негайного вирішення і глибокого наукового аналізу стану показників, що впливають на безробіття, та вироблення на цій основі практичних рекомендацій, що можуть бути використані для створення соціально-економічної політики, орієнтованої на активні заходи та направленої на зменшення рівня безробіття.

Список використаних джерел:

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua> 2. Лопатіна К.А. Стан та напрями ліквідації проблеми безробіття в Україні // Управління розвитком. – 2011. – № 16 (113). – С. 85-86